КАРЛОС ПЕЛИСЕР
ЗЕМЯ

Превод от испански: Александър Муратов, Атанас Далчев, 1968

chitanka.info

Притихналата пладня се разтапя.
Мирише на кози и морска пяна.
Кракът оставя сянката си на шосето
и отива да танцува.

Земята свойта кръв прелива във кръвта човешка;
гробовната и празничната, живата земя,
опора на крака, тревога на крило, терзание на кораб,
проклета ли или щастлива, хубава е винаги земята.
Морето влюбено във нея
и празничният въздух, който я съблича,
намръщват вежди три пъти, когато древната зора
земя и огън слива в песен плодоносна.

Земя! Глас морски,
граница и честолюбие, щастливо зърно,
керамика и героиня.
Синее тя от километрите, докосват я ръцете,
изпълнена с омраза, обич и надежда.
За да се наслаждава,
дискохвъргачът Александър вдъхва въздуха на Брахма.
За да помогне да те притежават,
линее Леонардо в крепостите на Милано.
Увенчаха те с орли и укрепления военни
и тебе, полска хубава земя,
лъхтяща на коза и морска пяна.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

http://chitanka.info

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.